

Защото отъ тѣхъ Тома, като зе извѣстіе, че Муратъ иде върху имъ, излѣзе смиренно да го посрѣщне, пакъ са ввече и да му устѣпи доволно часть отъ владѣніята си, само да го остави живъ; а Димитрій най-напредъ му са поопрѣ, но като видѣ, че не ще можи да стои на срѣща, побѣгнѣ въ Римъ при папата, като зе съ себе си и главата на Св. Апостола Андрея. Димитрій Палеологъ былъ пріетъ съ голѣма честь отъ папата (мыслимъ *Евгеній IV* или *Феликсъ V*) който му са обѣща помощъ и подкрѣпенье срѣщо Турцытѣ, като казалъ: « Знаѣхъ, че Султантъ « е непріятель на синцаны Христіенитѣ, но понеже « има несъгласіе между насъ въ вѣрата, за туй ако « Гърцы, Българи, Сърби и Албанцы пріематъ Рим- « ската догма, тогава сичкитѣ Френцы, Вениціаны, « Маджары и Поляцы като стѣжнѣтъ въ съюзъ, ще « ударѣжтъ на турцытѣ и ще ги прогонѣтъ отъ бъл- « гарската и гръцка земи. »

Върху тѣзи условія за съединеніето съ Римъ и въ този смисълъ писало са до българскыя царь Георгя Страшиміровича, сѣщо до Албанцытѣ и Сърбытѣ, като имъ искахъ мнѣніето и съгласіето.

Отъ послѣднитѣ приканены да влѣзжтъ въ съюзъ съ папата, никои не склонихъ. Тогазъ са сбрахъ съ Гърцытѣ, Френцы, Нѣмцы, Венеціаны, Унгары и Поляцы, и обрѣжены ударятъ на Турцытѣ подъ предводителството на Димитрія Палеолога, който еше въ първото сраженіе са уби отъ Турцытѣ; като му отрѣзватъ главата, тѣ я турятъ въ единъ мѣхъ пѣленъ съ медъ и я занасятъ прѣсна на Султана въ Бруса. Отъ папскитѣ войски, паднахъ безъ четъ: Турцытѣ имъ отрѣзвахъ главитѣ и ги трупяхъ на могили, въ *знаменіе вѣчное*, какъто са изразява нашійтъ исторіографъ. Послѣ Султанъ Муратъ отиде въ Азія да са бие съ Узунъ-Хассана, персидскый шѣхъ, а въ Одринъ остави намѣстникъ сына си Мохамеда II-ый.